

Halász Albert

A kórtársaknak

Mire vagy képes
 ki magadat költőnek
 hívod halandó
 e népes utcán hol
 a kirakatban minden
 más mint kortárs
 poézis a kevés
 pénz másra kell
 erre is meg arra is
 versre már nem futja
 tudja ezt kinek útja
 eme utcán a dekorált
 kirakatok előtt vezet el
 az írástudó manapság
 így vezekel a kirakattól
 számúzve a raktárba
 pléhponyva-könyvek mellé
 bizománnyá degradálva

mire vagy képes
 ki magadat költőnek
 hívod porlandó
 az emberek közt
 is csak csodabogár
 tudományod lám
 silány mutatvány
 minél a favágás is
 többet ér mert ha akar
 abból bárki megél

minden képességeddel
 végül is megélni képtelen
 vagy avagy ha kifacsarva is
 az agy acsarkodva
 a szellemi józansággal
 szellemként szellemet
 ölni ölni ölni
 sőt mi több
 verset írni is képes vagy

Az elementek

A hegy gyomrában maradt
 faragatlan sírkövekre
 vésendő emlékezetül:
 az elvándoroltak fejfája

a menni vagy maradni
 tapló és kova
 örök dilemma
 szikrát vet fellángol
 kiégve temetik
 majd hamvából feltámad
 újra és újra

mint egy csúnya herpesz
 néha ha felreped
 ha szóra nyitjuk szánkat
 ezért vigyázz ki maradsz
 mert úgy fájhat
 ha elkívánnak innen

kik elementek
 menniük kellett
 többnek muszájból
 mint saját akaratból

ők elítéltettek
 mert elementek
 ó szegény
 kit nyelvére vesz a nép

mi maradt utánuk
 rög sem por sem
 hűlt hely sem
 semmi sem
 még kifakult emlék sem

mi
 maradtunk
 mi maradtunk utánuk
 utolsó magként

mégis porszemként

s mind de mind
 ha testben nem teheti
 lélekben ide vágyik
 ha élni nem
 hát álmodni
 ha azt sem
 emlékei halmába zárkózni

Általam vagy

Úgy kellene élnem nesztelen
 Isteni némaságban csendben
 csöndesen nehogy neszem
 gallyaidon fészkedben
 lelket riasszon sőt illene
 hogy élnem sem kellene

megszültelek szoptattalak
 dédelgettelek s dajkáltalak
 fölneveltelek s még nevellek
 fogom kezéd óvlak kedvellek
 mi közben ellek s vetélek
 s mindemellett dúdolván ébresztgetlek

fehérlófia csodaszarvas csoda
 ébredj hallod ébredj nézz oda
 oroslán karvaly sas képében
 tyúk s liba báránybőrben ordas
 nekik más se a lelked te kellesz
 elragadnak ha nem ébredsz

kelj fel s járj hallgass a szóra
 én hívlak anyád lelkéből a jó
 a szívéből jövő sok szép szó
 hát elfeledtél hát nem ismersz
 mivé lettél hanyag süket komisz
 pusztulj némán szüless meg újra

ha engem anyanyelved elfeleded

Márciusban fagy ellen

Magyar
 vagyok
 magyar
 világom felett a kalapom
 magyar
 az úttól kopott bocskorom
 magyar
 a világom közepén leszúrt
 vándorbotom
 magyar
 minden felmenőm
 magyar
 lesz utolsó szavam

magyar
 vagyok én
 s te légy szlovén
 légy
 magyar
 és szlovén félig-félig
 vagy
 magyar
 negyedig nyolcadig
 vagy
 magyar
 és horvát
 magyar
 és osztrák vagy ruszin
 vagy bármi nemzet sarja
 légy Ő
 magyar
 és bármi nemzet sarja
 félig-félig vagy
 magyar
 negyedig nyolcadig

légy
 olyan mint én vagyok
 akár
 légy
 csak nyolcadig
 légy
 de tudd
 ki vagy
 kinek sarja vagy
 légy
 szlovén
 légy
 bármi nemzet sarja
 ám tudd hogy
 magyar
 is vagy
 tudd
 hogy ember vagy
 tudd
 közülünk való vagy
 vagyis légy ki vagy